

Sygn. akt VU 1624/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 lutego 2014 roku

Sąd Okręgowy – V Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Legnicy

w składzie:

Przewodniczący: SSO Krzysztof Główczyński

Protokolant: Magdalena Pańków

po rozpoznaniu w dniu 11 lutego 2014 roku w Legnicy

sprawy z wniosku J. K.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

o emeryturę

na skutek odwołania J. K.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

z dnia 6 września 2013 roku

znak (...)

oddala odwołanie.

Sygn. akt VU 1624/13

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 6 września 2013 r. w sprawie (...)Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. odmówił J. K. prawa do emerytury. W uzasadnieniu decyzji organ rentowy wskazał, że wnioskodawca nie spełnia warunków niezbędnych do przyznania emerytury z tytułu wykonywania pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze określonych w art. 184 ust. 1 w zw. z art. 32 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, bowiem nie osiągnął wieku emerytalnego, zaś na dzień 1 stycznia 1999 r. wykazał 7 lat, 7 miesięcy i 8 dni pracy, o której mowa § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudniony w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze. Ponadto, powołując się na treść art. 39 ustawy emerytalnej Zakład Ubezpieczeń Społecznych odmówił wnioskodawcy prawa do emerytury górniczej argumentując, iż na dzień 1 stycznia 1999 r. J. K. nie udowodnił 5-letniego okresu pracy górniczej, o której mowa w art. 50c ust. 1 ustawy emerytalnej.

Odwołanie od powyższej decyzji wniósł J. K. domagając się jej zmiany poprzez przyznanie mu prawa do emerytury. W uzasadnieniu odwołania wnioskodawca wskazał, że prace w warunkach szczególnych wykonywał w okresie zatrudnienia:

- w Przedsiębiorstwie (...) w L. od 27 lipca 1975 r. do 25 kwietnia 1976 r. oraz od 2 maja 1978 r. do 30 września 1978 r.;

- w Kombinacie (...) od 11 października 1978 r. do 27 września 1982 r.;

- w Kombinacie (...) od 28 września 1982 r. do 2 marca 1983 r.;

- w Kombinacie (...) od dnia 1 grudnia 1992 r.;

W treści odwołania ubezpieczony wwoził ponadto, iż legitymuje się 5-letnim stażem pracy górniczej w rozumieniu art. 50 c ustawy emerytalnej.

W odpowiedzi na odwołanie Zakład Ubezpieczeń Społecznych wniósł o jego oddalenie, podtrzymując stanowisko wyrażone w zaskarżonej decyzji.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

J. K., urodzony w dniu (...)r., na dzień 1 stycznia 1999 r. udowodnił ponad 26 lat okresów składkowych i nieskładkowych, a w tym 7 lat, 7 miesięcy i 8 dni pracy, o której mowa § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudniony w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze oraz 4 lata, 11 miesięcy i 4 dni pracy górniczej, o której mowa w art. 50c ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. Wnioskodawca nie przystąpił do otwartego funduszu emerytalnego.

/ okoliczności bezsporne/

Prace w szczególnych warunkach wnioskodawca wykonywał w okresie zatrudnienia:

- w Przedsiębiorstwie (...) w L. od 23 lipca 1975 r. do 25 kwietnia 1976 r. oraz od 2 maja 1978 r. do 30 września 1978 r.;

- w Kombinacie (...) od 28 września 1982 r. do 2 marca 1983 r.;

- w Kombinacie (...) - (...) Sp. z o.o. w P. od dnia 1 grudnia 1992 r. do 31 grudnia 1998 r. i nadal.

dowody: pismo ZUS z dnia 16 grudnia 2013 r., k. 20-21.

W okresie od 11 października 1978 r. do 27 września 1982 r. J. K. był zatrudniony w Kombinacie (...) na stanowisku kierowcy samochodu.

dowody: świadectwo pracy z dnia 07.04.1957 r., k. 9-10.

W dniu 25 czerwca 2013 r. J. K. złożył wniosek o przyznanie prawa do emerytury.

/okoliczności bezsporne/

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie J. K. nie zasługiwało na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 184 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. ustawy emerytalnej, ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948 r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku przewidzianego w art. 32 wskazanej ustawy, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy osiągnęli okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymagany w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 65 lat - dla mężczyzn oraz okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art. 27 tj. 25 lat dla mężczyzn. Emerytura, o której mowa, przysługuje pod warunkiem nieprzystąpienia do otwartego funduszu emerytalnego albo złożenia wniosku o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa.

Zgodnie zaś z dyspozycją art. 32 ust. 1 ustawy emerytalnej, ubezpieczonym urodzonym przed dniem 1 stycznia 1949 r., będącym pracownikami, o których mowa w ust. 2-3, zatrudnionymi w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, przysługuje emerytura w wieku niższym niż określony w art. 27 pkt 1. Wiek emerytalny, o którym mowa

we wskazanym artykule, rodzaje prac lub stanowisk oraz warunki, na podstawie których osobom zatrudnionym w szczególnych warunkach przysługuje prawo do emerytury, ustala się na podstawie przepisów dotychczasowych, tj. rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. z 1983 r. Nr 8, poz. 43 z późn. zm.). Z dyspozycji § 4 ust. 1 cytowanego rozporządzenia wynika, że pracownik, który wykonywał prace w szczególnych warunkach, wymienione w wykazie A, nabywa prawo do emerytury, jeżeli spełnia łącznie następujące warunki osiągnął wiek emerytalny wynoszący 60 lat dla mężczyzn, ma okres zatrudnienia 25 lat, w tym co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach. Przy czym, zgodnie z § 2 ust. 1 i ust. 2 rozporządzenia okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w rozporządzeniu są okresy, w których praca w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku pracy.

Okresy, o których mowa powyżej, stwierdza zakład pracy, na podstawie posiadanej dokumentacji, w świadectwie wykonywania prac w szczególnych warunkach, wystawionym według wzoru stanowiącego załącznik do przepisów wydanych na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia, lub w świadectwie pracy. Zgodnie z § 22 ust. 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 11 października 2011 r. w sprawie postępowania o świadczenia emerytalno – rentowe i zasad wypłaty tych świadczeń istnieje możliwość udowodnienia zeznaniami świadków okresu składkowego, od którego zależy prawo lub wysokość świadczenia w przypadku braku odmiennych regulacji ustawowych w tym przedmieciu. Dowód ten dopuszcza się pod warunkiem złożenia przez zainteresowanego oświadczenia w formie pisemnej lub ustnej do protokołu, że nie może on przedłożyć odpowiedniego dokumentu potwierdzającego ten okres.

Na gruncie niniejszej sprawy bezspornym było, iż wnioskodawca nie przystąpił do otwartego funduszu emerytalnego, zaś na dzień 1 stycznia 1999 r. wykazał ponad 26 lat stażu ubezpieczeniowego, o którym mowa w art. 27 ust. 1 pkt 2 ustawy emerytalnej.

Kwestią sporną pomiędzy stronami niniejszego postępowania było natomiast ustalenie, czy ubezpieczony spełniał pozostałe warunki niezbędne do nabycia prawa do emerytury. Zdaniem Zakładu Ubezpieczeń Społecznych ubezpieczony nie osiągnął bowiem wieku emerytalnego, zaś na dzień 1 stycznia 1999 r. wykazał 7 lat, 7 miesięcy i 8 dni pracy, o której mowa w § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. J. K. argumentował natomiast, iż decyzja organu rentowego jest niezgodna ze stanem faktycznym, bowiem prace w warunkach szczególnych w wymiarze umożliwiającym mu nabycie prawa do emerytury w obniżonym wieku emerytalnym wykonywał w okresie zatrudnienia w Przedsiębiorstwie (...) w L., w Kombinacie (...), w Kombinacie (...) oraz w Kombinacie (...) – (...).

Analizując zgromadzony w sprawie materiał dowodowy Sąd ustalił, że do dnia 1 stycznia 1999 r. wnioskodawca nie osiągnął stażu pracy w warunkach szczególnych w wymiarze 15 lat.

Jak wynika z treści pisma organu rentowego z dnia 16 grudnia 2013 r. do stażu pracy w warunkach szczególnych w wymiarze 7 lat, 7 miesięcy i 8 dni Zakład Ubezpieczeń Społecznych zaliczył okres zatrudnienia wnioskodawcy w Przedsiębiorstwie (...) w L. od 27 lipca 1975 r. do 25 kwietnia 1976 r. oraz od 2 maja 1978 r. do 30 września 1978 r., w Kombinacie (...) od 28 września 1982 r. do 2 marca 1983 r. oraz w Kombinacie (...) - (...) Sp. z o.o. w P. od dnia 1 grudnia 1992 r. do 31 grudnia 1998 r., do których to okresów ubezpieczony odnosił się w odwołaniu od decyzji z dnia 6 września 2013 r.

Wskazać należy, że jakkolwiek ubezpieczony domagał się uwzględnienia do stażu pracy w warunkach szczególnych całego okresu zatrudnienia w Kombinacie (...) - (...) Sp. z o.o. w P., to jednak cenzura czasowa określona w art. 184 ustawy emerytalnej umożliwia uwzględnienie okresów wykonywania pracy w warunkach szczególnych, które przypadają przed dniem wejścia w życie tej ustawy, tj. przed dniem 1 stycznia 1999 r. Zatem okresy wykonywania pracy w szczególnych warunkach po dniu 31 grudnia 1998 r. pozostają bez wpływu na prawo do emerytury na warunkach określonych przepisem art. 184 ustawy emerytalnej.

Istotne jest również, że nawet, gdyby w ramach niniejszego postępowania rozpatrywać okres zatrudnienia wnioskodawcy od 11 października 1978 r. do 27 września 1982 r. w Kombinacie (...) w wymiarze 3 lat, 11 miesięcy

i 18 dni, to i tak jest on niewystarczający do przyznania prawa do emerytury. Po jego zsumowaniu z okresem uwzględnionym przez organ rentowy, wymiar stażu pracy w warunkach szczególnych na dzień 1 stycznia 1999 r. wynosiłby bowiem 11 lat, 6 miesięcy 26 dni, wobec wymaganych 15 lat.

W tych okolicznościach, skoro ubezpieczony nie powiada wymaganego okresu wykonywania pracy w szczególnych warunkach, bezprzedmiotowa jest ocena, czy posiada on wymagane co najmniej 5 lat okresów wykonywania pracy górniczej. Niezależnie bowiem od ustalenia w tym przedmiocie, z przyczyn wyżej wskazanych odmowa prawa do emerytury jest prawidłowa. Należy podkreślić, iż z mocy art. 184 ust. 1 ustawy emerytalnej, nieodzownym warunkiem obniżenia w trybie art. 39 tej ustawy wieku jest osiągnięcie okresu zatrudnienia w szczególnych warunkach.

Należy zatem stwierdzić, iż decyzja organu rentowego odmawiająca wnioskodawcy prawa do emerytury z tytułu wykonywania pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze jest prawidłowa.

Mając powyższe na uwadze Sąd, na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. oddalił odwołanie wnioskodawcy od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. z dnia 6 września 2013 r. w sprawie(...).